
*Canımın ağrıyan yeri,
həsretimin üç hərflı nıdası—
atam mənım!
Kımse bılməz içımdəki bu yası.
Bir zəng gələ, mən açam ki, səsındır...
İnan mənə, inan atam bəsımdır.
Sensızlıyım ağırlıdır, ağırdır,
mən xırdayam, mən acizəm əlındə.
Sarılıram məzarına, ısınmırəm, ay ata!
Çağırırım hər nəfəsdə adını...
...ayrılığın yaman oldu, sərt oldu,
deyəmmədım salamat qal, hələlik!
Ay ata, dərdın mənə dərd üstündə dərd oldu!
Öpəmmədım əllərını doyunca,*

*mən qayğına qalammadım, bağışla!
İndi mənə boylanırsan məzardan
bir həsrətli,
bir nisgillı baxışla.
Vəfasızmış bu dünyanın o üzü...
Gedən dönmür, qalan ölmür,
gün keçir.
Həyat bizə hər addımda kəfən adlı don bıçır.
Mən küsmərəm,
incimərəm bilirsən.
Bilirsən ki, bu şeirim
susdurduğum dərdımdır.
Bir zəng gələ, mən açam ki, səsındır...
İnan mənə, inan, atam, bəsımdır!*

Gülsadə

